

بررسی و تحلیل سازگاری کودکان بر اساس شاخص خود کنترلی ادراک شده

زهرا ساداتی نژاد^۱، یحیی یاراحمدی^۲، محمدرضا صیرفی^۳

^۱ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی واحد الکترونیک، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۲ دانشیار گروه روانشناسی، واحد تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، الکترونیک تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار گروه روانشناسی، واحد تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، الکترونیک تهران، ایران

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر رابطه سازگاری، بر اساس خودکنترلی ادراک شده در بین کودکان مقطع ابتدایی شهرستان کاشان می باشد **روش:** تحقیق حاضر از نوع توصیفی می باشد اطلاعات نیز به صورت میدانی با استفاده از پرسشنامه گردآوری شده، جامعه آماری پژوهش، تمام کودکان مقطع ابتدایی شهرستان کاشان در سال تحصیلی ۹۶_۱۳۹۷ نمونه مورد مطالعه این پژوهش نیز شامل ۱۵۰ نفر از کودکان مقطع ابتدایی مدارس شهرستان کاشان بوده. در این پژوهش جهت جمع آوری اطلاعات پرسشنامه سازگاری دخانچی (۱۳۷۷) و پرسشنامه خودکنترلی ادراک شده هامفری (۲۰۰۰) بود. **یافته ها:** نتایج کلیه داده ها استخراج و با استفاده از روش های تحلیل آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو روش توصیفی و استنباطی در محیط نرم افزار SPSS V20 که سطح معناداری (۰/۰۵)، در نظر گرفته شده بود، از آزمون های همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده گردید. نتایج نشان داد که بین سازگاری و خودکنترلی ادراک شده در کودکان مقطع ابتدایی شهرستان کاشان رابطه معناداری وجود دارد. همچنین سازگاری توان پیش بینی خودکنترلی ادراک شده کودکان مقطع ابتدایی شهرستان کاشان را دارد. **نتیجه:** در نتیجه در برابر فشارهای روانی مقاوم تر باشند. پس کلی ترین ویژگی فرد سازگار آن است که نسبت به خود واقع بین است به این معنا که درباره انگیزه هایش خود را فریب نمی دهد و هدف های قابل دسترسی برای خود طرح می کند لذا از تعارضات غیر لازم پرهیز می کند و با مشکلات شخصی خود به طور عینی برخورد می کند.

واژه های کلیدی: سازگاری، خودکنترلی ادراک شده، کودکان، مقطع ابتدایی، شهرستان کاشان